

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4SŽ/8/2015
Identifikačné číslo spisu:	9015010052
Dátum vydania rozhodnutia:	01.12.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Zemková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:9015010052.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Zemkovej PhD. a zo sudcov JUDr. Nory Halmovej a JUDr. Petry Příbelskej PhD. v právnej veci navrhovateľky: MARKÍZA - SLOVAKIA, spol. s r.o., so sídlom Bratislavská 1/a, Bratislava, IČO: 31 444 873, právne zastúpená: DEDÁK & Partners, s.r.o. so sídlom Mlynské Nivy 45, Bratislava, IČO: 35 906 464, proti odporkyni: Rada pre vysielanie a retransmisiu Slovenskej republiky, so sídlom Dobrovičova ul. č. 8, Bratislava, v konaní o opravnom prostriedku navrhovateľky proti rozhodnutiu odporkyne č. RP/32/2015 zo dňa 9. júna 2015,

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodnutie odporkyne č. RP/32/2015 zo dňa 9. júna 2015 p o t v r d z u j e .

Navrhovateľke u k l a d á povinnosť zaplatiť súdny poplatok za konanie 500,- € do 30 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku na účet Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vedený v K., Bratislava.

Navrhovateľke právo na náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

I.

Navrhovateľka sa včas podaným opravným prostriedkom, doručeným Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky dňa 31.07.2015 domáhala postupom podľa ustanovení § 250l a nasl. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) preskúmania zákonnosti rozhodnutia odporkyne č. RP/32/2015 zo dňa 09.06.2015.

Odporkyňa, ako orgán príslušný podľa § 4 ods. 1 až 3 a § 5 ods. 1 písm. g/ zákona č. 308/2000 Z.z. o vysielaní a retransmisii a o zmene zákona č. 195/2000 Z.z. o telekomunikáciách v znení účinnom ku dňu vydania napadnutého rozhodnutia správneho orgánu (ďalej len „zákon č. 308/2000 Z. z.“), rozhodnutím č. RP/32/2015 zo dňa 09.06.2015 vydaným v správnom konaní 203/SKO/2014, uložila navrhovateľke za porušenie povinnosti uvedenej v § 20 ods. 3 zákona č. 308/2000 Z. z. tým, že dňa 11.12.2014 v čase o

cca 09:34 hod odvysielala v rámci programovej služby TV Markíza program Ordinácia v ružovej záhrade, ktorý označila ako nevhodný pre maloletých divákov do 12 rokov, a ktorý obsahoval scény, ktoré naplnili hodnotiace kritérium expresívne vyjadrovanie a kritérium vulgárne vyjadrovanie, ktoré vzhľadom na ich kontextuálny výskyt, frekvenciu výskytu, spôsob a formu ich spracovania alebo zobrazenia a vzhľadom na charakter, druh a umelecké a morálne posolstvo diela alebo programu možno považovať za primerané vekovej skupine maloletých od 15 rokov, ktoré s prihliadnutím na § 1 ods. 5 Jednotného systému označovania podmieňujú jeho kvalifikáciu ako nevhodného pre maloletých divákov do 15 rokov, čím navrhovateľka jeho klasifikovaním ako nevhodného pre vekovú skupinu maloletých do 12 rokov nesprávne uplatnila Jednotný systém označovania sankciu - pokutu 3 000 €, ktorá bola určená podľa § 67 ods. 3 písm. c/ zákona č. 308/2000 Z.z.

II.

Proti predmetnému rozhodnutiu správneho orgánu podala navrhovateľka včas opravný prostriedok - odvolanie z dôvodov, že rozhodnutie vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia veci. Žiadala, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj ako „najvyšší súd“) napadnuté rozhodnutie zrušil a vec vrátil odporkyni na ďalšie konanie.

Navrhovateľka v odôvodnení odvolania uviedla, že Jednotný systém označovania ustanovený Vyhláškou Ministerstva kultúry Slovenskej republiky č. 589/2007 Z. z., ktorou sa ustanovujú podrobnosti o jednotnom systéme označovania audiovizuálnych diel, zvukových záznamov umeleckých výkonov, multimediálnych diel, programov alebo iných zložiek programovej služby a spôsobe jeho uplatňovania (ďalej len „jednotný systém označovania“) nedáva v každom prípade jednoznačnú a objektívnu odpoveď o zaradení programu do jednej z možných kategórií, nakoľko hranica medzi jednotlivými hodnotiacimi kritériami je veľmi tenká.

Slovná agresivita a expresívne vyjadrovanie môže byť podľa názoru navrhovateľky, v zmysle § 1 ods. 2. písm. f/, Jednotného systému označovania zaradené do kategórie nevhodných pre mladistvých do 15 rokov, alebo aj do kategórie nevhodnosti pre mladistvých do 12 rokov podľa ustanovení § 1 ods. 3 písm. k/ Jednotného systému označovania. Vulgárne vyjadrovanie môže byť v zmysle § 1 ods. 1. písm. b/ Jednotného systému označovania zaradené do kategórie nevhodných pre mladistvých do 18 rokov, alebo aj do kategórie nevhodnosti pre mladistvých do 15 rokov podľa ustanovení § 1 ods. 2 písm. g/ Jednotného systému označovania. Táto subjektivita je spôsobená výrazne podobnými a vzájomne sa prekrývajúcimi skutkovými podstatami hodnotiacich kritérií a zároveň charakterom ustanovenia § 1 ods. 5 Jednotného systému označovania, ktoré do istej miery ponecháva priestor na subjektívne zhodnotenie ďalších faktorov. Navrhovateľka v tejto súvislosti poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3SŽ/9/2014.

Navrhovateľka poukazuje na skutočnosť, že v predmetnom programe je problematickým jednoznačné zatriedenie programu do kategórie programov nevhodných pre vekovú skupinu maloletých od 12 rokov alebo od 15 rokov.

Navrhovateľka niekoľkokrát v odvolaní uviedla, že seriál, ktorého súčasťou je predmetný program, má silné morálne posolstvo. Podľa navrhovateľky je potrebné zohľadniť, že jednotlivé scény resp. vyjadrenia zapadajú do deja a sú zaradené do deja za určitým účelom, t. j. z uvedeného podľa navrhovateľky nevyplýva odôvodnený záver o vhodnosti replík s použitím expresívnych a vulgárnych výrazov pre maloletých divákov až od 15 rokov. Navrhovateľka zdôraznila v odvolaní, že uvedené je aj účelom predmetného ustanovenia Jednotného systému označovania.

Predmetný odvysielaný program je časťou seriálu. Jednotlivé dejové línie sa vyvíjajú v seriáloch dlhodobo, a teda podľa navrhovateľky nemožno očakávať, že každá dejová línia rozohraná v príslušnej časti bude ukončená v príslušnej časti aj s morálnym posolstvom. Takéto vnímanie odporkyne je podľa navrhovateľky zásahom do tvorivej slobody autorov seriálu pri zobrazovaní rôznych situácií zo života v seriáloch. Navrhovateľka má za to, že osoby staršie ako 12 rokov sú natoľko vyspelé, že im je zrejmé,

že správanie manžela voči manželke, vykreslené v odvysielanom programe, nie je obvyklé a spoločnosťou akceptovateľné a je nevyhnutné upozorňovať aj na takéto nepríjemné aspekty. Práve aj takéto spôsoby prispievajú k edukácii maloletých.

Navrhovateľka v odvolaní vytýka, že rozhodnutie odporkyne neobsahuje vysvetlenie, aké vyjadrenia sú správnym orgánom považované za vulgarizmy a aké za hrubé vulgarizmy. Pre neurčité pojmy platí zásada, že je vo výlučnej kompetencii správneho orgánu, aby v procese aplikácie práva vymedzil ich obsah. Navrhovateľka poukazuje na skutočnosť, že samotná odporkyňa v napadnutom rozhodnutí konštatuje, že pojem expresívne vyjadrovanie, ako aj pojem vulgárne vyjadrovanie nie sú zákonodarcom bližšie definované, a teda spadajú do kategórie tzv. neurčitých pojmov.

K intenzite a frekvencii výskytu hodnotiacich kritérií v predmetnom programe navrhovateľka uviedla, že aj v tomto prípade v napadnutom rozhodnutí absentuje správna úvaha, čo správny orgán považuje za pomerne nízku frekvenciu, strednú, resp. vysokú frekvenciu a čo považuje za miernu intenzitu, strednú intenzitu resp. vysokú intenzitu. Štátny orgán pri aplikácii právnej normy môže realizovať len taký výklad, ktorý sú schopní účastníci právnych vzťahov na základe textu normy predvídať. Ak postupuje štátny orgán pri rozhodovaní o právach a právom chránených záujmoch v rozpore s uvedeným, ide o prekročenie jeho právomoci a porušenie subjektívnych práv recipientov rozhodnutia. Navrhovateľka opätovne poukázala na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Sž/9/2014 a konštatovala, že v predmetnom prípade je frekvencia výskytu a intenzita sporných scén resp. vyjadrení z hľadiska ich kontextuálneho výskytu v predmetnom programe nízka. Táto nízka intenzita teda podľa navrhovateľky odôvodňuje označenie programu ako programu vhodného pre vekovú skupinu maloletých do 12 rokov.

Pokiaľ ide o výšku uloženej pokuty, podľa navrhovateľky nezohľadňuje žiadne skutočnosti uvedené v odvolaní a nezohľadňuje ani skutočnosť, že frekvencia hodnotiacich kritérií bola nízka. Pri stanovovaní výšky sankcie odporkyňou je nevyhnutné vziať do úvahy práve uvedené aspekty hodnotiacich kritérií, a to nízku frekvenciu ich výskytu v diele. Pri zhodnotení týchto ako aj ďalších faktorov, ktoré zásadne ovplyvňujú označenie programu piktogramom vhodnosti, považuje navrhovateľka výšku pokuty za neprimeranú.

III.

Odporkyňa vo svojom písomnom vyjadrení k predmetnému opravnému prostriedku navrhla, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté rozhodnutie odporkyne č. RP/32/2015 zo dňa 09.06.2015 potvrdil. Odporkyňa má za to, že ako príslušný správny orgán v dostatočnej miere zistila skutkový stav veci, na ktorý správne aplikovala relevantné ustanovenia zákona. Ďalej má za to, že jej rozhodnutie má všetky náležitosti ustanovené v § 47 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) (ďalej len „správny poriadok“), nevykazuje formálne ani logické nedostatky, je riadne odôvodnené a vychádza zo skutkového stavu zisteného v zmysle ustanovení správneho poriadku. Navrhovateľka nebola na svojich právach ukrátená rozhodnutím ani postupom správneho orgánu a napadnuté rozhodnutie, ako aj postup správneho orgánu je v súlade so zákonom.

Odporkyňa zo znenia ustanovenia § 1 ods. 6 Jednotného systému označovania vyvodila, že to, či mal predmetný program morálne posolstvo a jednotlivé scény a vyjadrenia v ňom boli zaradené kontextuálne, je potrebné posudzovať v rámci jednotlivej odvysielanej časti seriálu a nie v rámci seriálu ako celku.

Čo sa týka vulgárnych výrazov, odporkyňa opätovne poukázala na skutočnosť, že predmetný program bol označený pre maloletých do 12 rokov, avšak vulgarizmy sú klasifikačným kritériom nevhodnosti pre maloletých do 15 rokov, resp. do 18 rokov. Posudzovanie, či v predmetnom kontexte, pri danom spôsobe spracovania a danej frekvencii a intenzite, išlo o kritérium nevhodnosti pre maloletých do 15 rokov alebo do 18 rokov je odôvodnené v predmetnom rozhodnutí so záverom, že v predmetnom programe spadajú vulgarizmy pod klasifikačné kritérium nevhodnosti pre maloletých do 15 rokov veku. Odporkyňa v predmetnom rozhodnutí vyhodnocovala kontext použitia v súvislosti s neverou a domácim

násilím. V rozhodnutí je síce skonštatované, že vulgarizmy neboli použité samoúčelne a slúžili na vyprofilovanie postáv, ale z tohto tvrdenia podľa odporkyne nevyplýva, že je bezpredmetné, či výrazy boli použité samoúčelne alebo účelne. Odporkyňa jednoznačne zastáva názor, že v prípade vulgarizmov nevznikla polemika, či predmetný program mohol byť označený symbolom nevhodnosti pre maloletých do 12 rokov, alebo mal byť označený symbolom nevhodnosti pre maloletých do 15 rokov. Vulgarizmy nie sú kritériom nevhodnosti pre maloletých do 12 rokov, preto podľa odporkyne nemožno hovoriť o tom, že ich vyhodnotenie ako kritéria nevhodného pre maloletých do 15 rokov bolo subjektívne.

K spôsobu a forme spracovania odporkyňa poukázala na ustanovenia § 1 ods. 6 Jednotného systému označovania, ktoré jednoznačne hovorí, že obsah každej časti seriálu, série alebo cyklu sa klasifikuje osobitne a taktiež dala do pozornosti stranu 11 až 12 napadnutého rozhodnutia.

Pri určovaní vekovej vhodnosti programov je navrhovateľka povinná vychádzať a pridržať sa predovšetkým príslušných ustanovení zákona č. 308/2000 Z. z. a Jednotného systému označovania. Tvrdenie navrhovateľky o vyspelosti maloletých do 12 rokov a o potrebe edukácie maloletých preto považuje odporkyňa za subjektívne a vo vzťahu k predmetu správneho konania za bezpredmetné. Podstatným podľa odporkyne je to, že program bol označený ako nevhodný pre maloletých do 12 rokov a obsahoval kritériá nevhodnosti pre maloletých do 15 rokov, a teda bol označený nesprávne.

K použitiu tzv. neurčitých pojmov odporkyňa uviedla, že v tomto prípade je irelevantné, či išlo len o vulgarizmy, alebo hrubé vulgarizmy, nakoľko akékoľvek vulgarizmy sú kritériom nevhodnosti pre maloletých do 15 rokov respektíve 18 rokov a program bol označený symbolom nevhodnosti pre maloletých do 12 rokov.

S otázkou intenzity a frekvencie kritérií sa odporkyňa podrobne vysporiadala na strane 12 odôvodnenia napadnutého rozhodnutia. Odporkyňa taktiež uviedla, že každý program hodnotí jednotlivo, a teda nedá sa vytvoriť jednotný vzorec, pri ktorom by bolo možné povedať, po koľkokrát vyslovený expresívny výraz je mierna frekvencia a od koľko je už strednej, či vysokej frekvencie, a to práve z toho dôvodu, že všetky hodnotiace kritériá sa posudzujú vzájomne. Nemožno považovať za rovnocenné dve scény s rovnakým vulgarizmom, či expresívnym výrazom v absolútne odlišnom kontexte.

Odporkyňa pri určovaní výšky pokuty a posudzovaní závažnosti správneho deliktu prihliadala na skutočnosť, že program obsahoval kritérium expresívne vyjadrovanie a kritérium vulgárne vyjadrovanie, ktoré vzhľadom na ich kontextuálny výskyt, frekvenciu výskytu, spôsob a formu ich spracovania alebo zobrazenia a vzhľadom na charakter, druh, umelecké a morálne posolstvo diela alebo programu možno považovať za primerané vekovej skupine maloletých od 15 rokov, ktoré s prihliadnutím na § 1 ods. 5 Jednotného systému označovania podmieňujú jeho klasifikáciu ako nevhodného pre maloletých divákov do 15 rokov, preto bolo nutné označiť predmetný program ako nevhodný pre maloletých do 15 rokov. Vzhľadom na tieto skutočnosti dospela odporkyňa k riadne odôvodnenému záveru, že výška udelenej sankcie za porušenie predmetnej povinnosti plne zodpovedá skutočnostiam, ktoré je odporkyňa povinná skúmať podľa § 64 ods. 3 zákona č. 308/2000 Z. z. Pri určovaní výšky pokuty vzala odporkyňa do úvahy závažnosť veci, spôsob, trvanie a následky porušenia povinnosti, mieru zavinenia, prihliadala na rozsah a dosah vysielania a možné získané bezdôvodné obohatenie a taktiež sankciu uloženú samoregulačným orgánom. Rozhodnutie v odôvodnení obsahuje podrobné úvahy, ktorými odporkyňa dospela k výške pokuty, ktorá je v rozsahu od 663 € do 66 387 €, a preto sankciu vo výške 3000 € považuje za sankciu na dolnej hranici zákonom vymedzeného rozsahu.

IV.

Najvyšší súd ako súd vecne príslušný na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporkyne na základe podaného opravného prostriedku preskúmal napadnuté rozhodnutie postupom podľa § 246 ods. 2 písm. a/ v spojení s § 250l ods. 1 O.s.p. a § 64 ods. 6 zákona č. 308/2000 Z.z. a po preskúmaní dôvodov uvedených v opravnom prostriedku a po oboznámení sa s obsahom pripojeného administratívneho spisu, ako aj s obsahom rozhodnutia odporkyne č. RP/32/2015 zo dňa 09.06.2015, ako aj s obsahom zvukovo

- obrazového záznamu, dospel k záveru, že rozhodnutie odporkyne potvrdí.

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy (§244 ods. 1 O.s.p.).

V prípadoch, v ktorých zákon zveruje súdom rozhodovanie o opravných prostriedkoch proti neprávoplatným rozhodnutiam správnych orgánov, postupuje súd podľa tretej hlavy piatej časti O.s.p. (§ 250l ods. 1 O.s.p.) Súd môže vykonať dôkazy nevyhnutné na preskúmanie napadnutého rozhodnutia (§ 250q ods. 1 druhá veta O.s.p.).

Podľa § 250l ods. 2 O.s.p. pokiaľ v tejto hlave nie je ustanovené inak, použije sa primerane ustanovenie druhej hlavy s výnimkou § 250a.

V rámci prieskumu zákonnosti rozhodnutí, súd skúma aj procesné pochybenia správneho orgánu namietané v opravnom prostriedku, najmä či procesné pochybenie správneho orgánu je takou vadou konania pred správnym orgánom, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 3 O.s.p.).

Podľa § 20 ods. 1 zákona č. 308/2000 Z. z., vysielateľ je povinný zabezpečiť, aby sa nevysielali programy alebo iné zložky programovej služby, ktoré môžu narušiť fyzický, psychický alebo morálny vývin maloletých, najmä také, ktoré obsahujú pornografiu alebo hrubé, neodôvodnené násilie.

Podľa § 20 ods. 3 zákona č. 308/2000 Z. z., na základe klasifikácie programov podľa vekovej vhodnosti sú vysielateľ televíznej programovej služby a poskytovateľ audiovizuálnej mediálnej služby na požiadanie povinní na ochranu maloletých zaviesť a uplatňovať jednotný systém označovania ustanovený podľa osobitného predpisu (ďalej len „jednotný systém označovania“).

Podľa § 20 ods. 4 zákona č. 308/2000 Z. z., vysielateľ programovej služby je povinný zohľadniť vekovú vhodnosť programov a iných zložiek programovej služby pre maloletých a zabezpečiť ich časové zaradenie v súlade s podmienkami ustanovenými osobitným predpisom.

Podľa § 20 ods. 5 zákona č. 308/2000 Z. z., vysielateľ programovej služby je povinný uplatniť jednotný systém označovania aj v programovej ponuke, a to v prehľade programov, ktorý poskytuje na zverejnenie periodickej tlače a ostatným hromadným informačným prostriedkom; vysielateľ televíznej programovej služby je povinný uplatniť jednotný systém označovania aj vo vlastnom vysielaní.

Podľa § 64 ods. 1 zákona č. 308/2000 Z. z. Za porušenie povinnosti uloženej týmto zákonom alebo osobitnými predpismi rada ukladá tieto sankcie:

- a) upozornenie na porušenie zákona,
- b) odvysielanie oznamu o porušení zákona,
- c) pozastavenie vysielania alebo poskytovania programu alebo jeho časti,
- d) pokutu,
- e) odňatie licencie za závažné porušenie povinnosti.

Podľa § 64 ods. 2 zákona č. 308/2000 Z. z., sankciu podľa odseku 1 písm. d) rada uloží, ak vysielateľ, prevádzkovateľ retransmisie, poskytovateľ audiovizuálnej mediálnej služby na požiadanie alebo právnická osoba alebo fyzická osoba podľa § 2 ods. 3 a 4 aj napriek písomnému upozorneniu rady opakovane porušila povinnosť. Rada uloží pokutu bez predchádzajúceho upozornenia, ak bola porušená povinnosť uložená v § 19. Rada môže uložiť pokutu aj bez predchádzajúceho upozornenia, ak bola porušená povinnosť uložená v § 16 ods. 2 písm. a) a c), ods. 3 písm. k), § 20 ods. 1 a 4, § 30, ako aj v prípade vysielania bez oprávnenia [§ 2 ods. 1 písm. b)] alebo prevádzkovania retransmisie bez oprávnenia [§ 2 ods.1 písm. e)].

Podľa § 64 ods. 3 zákona č. 308/2000 Z. z., pokutu rada určí podľa závažnosti veci, spôsobu, trvania a

následkov porušenia povinnosti, miery zavinenia a s prihliadnutím na rozsah a dosah vysielania, poskytovania audiovizuálnych mediálnych služieb na požiadanie a retransmisie, získané bezdôvodné obohatenie a sankciu, ktorú už prípadne uložil samoregulačný orgán pre oblasť upravenú týmto zákonom v rámci vlastného samoregulačného systému.

Podľa § 67 ods. 3 zákona č. 308/2000 Z. z. rada uloží pokutu vysielateľovi televíznej programovej služby okrem vysielateľa prostredníctvom internetu od 663 € do 66 387 € a vysielateľovi rozhlasovej programovej služby od 99 € do 19 916 €, ak

- a) porušil územný rozsah vysielania,
- b) neposkytol vysielací čas v naliehavom verejnom záujme § 16 ods. 3 písm. j),
- c) nezabezpečil klasifikáciu a označenie programov alebo iných zložiek programovej služby (§ 20 ods. 3),
- d) porušil podmienky na vysielanie sponzorovaných programov a sponzorovanej programovej služby,
- e) vysielala programy a ostatné zložky programovej služby, ktorých obsah je v rozpore s povinnosťou podľa § 16 ods. 2 písm. c),
- f) porušil podmienky na umiestňovanie produktov (§ 39a),
- g) nesplnil povinnosť podľa § 18d ods. 3.

Podľa § 71 ods. 1 zákona č. 308/2000 Z.z. na konanie podľa tohto zákona sa vzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní (zákon č. 71/1967 Zb. o správnom konaní, správny poriadok) okrem ustanovení § 23 v časti neprístupnosti zápisníc o hlasovaní a § 49, 53, 54, 56 až 68 zákona o správnom konaní.

Podľa § 3 ods. 1 správneho poriadku, správne orgány postupujú v konaní v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi. Sú povinné chrániť záujmy štátu a spoločnosti, práva a záujmy fyzických osôb a právnických osôb a dôsledne vyžadovať plnenie ich povinností.

Podľa § 32 ods. 1 správneho poriadku je správny orgán povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si obstarat' potrebné podklady pre rozhodnutie. Prítom nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania.

Podľa § 32 ods. 2 správneho poriadku podkladom pre rozhodnutie sú najmä podania, návrhy a vyjadrenia účastníkov konania, dôkazy, čestné vyhlásenia, ako aj skutočnosti všeobecne známe alebo známe správnomu orgánu z jeho úradnej činnosti. Rozsah a spôsob zisťovania podkladov pre rozhodnutie určuje správny orgán.

Podľa § 33 ods. 2 správneho poriadku je správny orgán povinný dať účastníkom konania a zúčastneným osobám možnosť, aby sa pred vydaním rozhodnutia mohli vyjadriť k jeho podkladu i k spôsobu jeho zistenia, prípadne navrhnúť jeho doplnenie.

Podľa § 46 správneho poriadku rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti.

Podľa § 1 ods. 1, písm. b/ Vyhlášky Ministerstva kultúry Slovenskej republiky č. 589/2007 Z. z. ktorou sa ustanovujú podrobnosti o jednotnom systéme označovania audiovizuálnych diel, zvukových záznamov umeleckých výkonov, multimediálnych diel, programov alebo iných zložiek programovej služby a spôsobe jeho uplatňovania (ďalej len „vyhláška“), audiovizuálne diela, multimediálne diela, programy poskytované prostredníctvom audiovizuálnej mediálnej služby na požiadanie a programy alebo iné zložky televíznej programovej služby sa klasifikujú ako nevhodné a neprístupné pre vekovú skupinu maloletých do 18 rokov, ak obsahujú vulgárne vyjadrovanie, vulgárne gestá, obscénne vyjadrovanie alebo obscénne gestá.

Podľa § 1 ods. 2, písm. f/ a g/ vyhlášky, audiovizuálne diela, multimediálne diela, programy poskytované

prostredníctvom audiovizuálnej mediálnej služby na požiadanie a programy alebo iné zložky televíznej programovej služby sa klasifikujú ako nevhodné pre vekovú skupinu maloletých do 15 rokov, ak obsahujú slovnú agresivitu alebo expresívne vyjadrovanie, alebo, vulgárne vyjadrovanie, vulgárne gestá, obscénne vyjadrovanie alebo obscénne gestá, ktoré vzhľadom na ich kontextuálny výskyt, frekvenciu výskytu, spôsob a formu ich spracovania alebo zobrazenia a vzhľadom na charakter, druh, umelecké a morálne posolstvo diela alebo programu možno považovať za primerané vekovej skupine maloletých od 15 rokov.

Podľa § 1 ods. 3, písm. k/ vyhlášky, audiovizuálne diela, multimediálne diela, programy poskytované prostredníctvom audiovizuálnej mediálnej služby na požiadanie a programy alebo iné zložky televíznej programovej služby sa klasifikujú ako nevhodné pre vekovú skupinu maloletých do 12 rokov, ak obsahujú slovnú agresivitu alebo expresívne vyjadrovanie, ktoré vzhľadom na ich kontextuálny výskyt, frekvenciu výskytu, spôsob a formu ich spracovania alebo zobrazenia a vzhľadom na charakter, druh, umelecké a morálne posolstvo diela alebo programu možno považovať za primerané vekovej skupine maloletých od 12 rokov.

Podľa § 1 ods. 5 vyhlášky, obsah audiovizuálnych diel, multimediálnych diel, programov poskytovaných prostredníctvom audiovizuálnej mediálnej služby na požiadanie a programov alebo iných zložiek televíznej programovej služby sa posudzuje z hľadiska

- a) kontextuálneho výskytu hodnotiacich kritérií nevhodnosti alebo neprístupnosti v diele, v programe poskytovanom prostredníctvom audiovizuálnej mediálnej služby na požiadanie a v programe alebo inej zložke programovej služby,
- b) spôsobu a formy spracovania alebo zobrazenia jednotlivých hodnotiacich kritérií vzhľadom na charakter a druh diela alebo programu, umeleckého a morálneho posolstva diela alebo programu a
- c) intenzity a frekvencie výskytu hodnotiacich kritérií nevhodnosti alebo neprístupnosti v diele, v programe poskytovanom prostredníctvom audiovizuálnej mediálnej služby na požiadanie a v programe alebo inej zložke televíznej programovej služby.

Podľa § 1 ods. 6 vyhlášky, obsah každého audiovizuálneho diela, multimediálneho diela, programu poskytovaného prostredníctvom audiovizuálnej mediálnej služby na požiadanie, programu alebo inej zložky televíznej programovej služby sa klasifikuje samostatne; to neplatí pre zložku televíznej programovej služby, ktorá je určená na získanie a udržanie pozornosti verejnosti na vlastné vysielanie a programy (ďalej len „upútavka“). Obsah každej časti seriálu, série alebo cyklu sa klasifikuje osobitne.

Podľa § 4 ods. 3 vyhlášky, programy alebo iné zložky programovej služby klasifikované ako nevhodné pre vekovú skupinu maloletých do 15 rokov alebo ako vhodné pre vekovú skupinu maloletých od 15 rokov sa zaraďujú do vysielania medzi 20.00 a 06.00 hodinou.

Úlohou senátu Najvyššieho súdu v posudzovanej veci bolo postupom podľa ustanovení tretej hlavy piatej časti O.s.p. preskúmať zákonnosť postupu a zákonnosť napadnutého rozhodnutia odporkyne, ktorým bola navrhovateľke uložená sankcia - pokuta 3 000 € podľa § 64 ods. 1 písm. d/ zákona č. 308/2000 Z.z. za porušenie povinností podľa § 20 ods. 4 zákona č. 308/2000 Z. z.

Z obsahu spisového materiálu, ktorý bol predložený najvyššiemu súdu vyplýva, že v predmetnej veci bolo začaté správne konanie oznámením o začatí správneho konania zo dňa 10.03.2015, ktoré bolo doručené navrhovateľke dňa 25.03.2015 spolu s prepisom skutkového stavu - predmetnej časti odvysielaného programu. V administratívnom spise je pripojený audiovizuálny záznam programu Ordinácia v ružovej záhrade na programovej službe TV Markíza, vysielaného v relevantnom čase.

Zo spisového materiálu, predovšetkým zo zvukovo - obrazového záznamu obsahujúceho program Ordinácia v ružovej záhrade v inkriminovanom čase, teda dňa 11.12.2014 o cca 09:34 hod., má súd za preukázané, že predmetný program bol odvysielaný, tak ako to uvádza odporkyňa a v predmetnom programe odzneli nasledovné vyjadrenia a boli obsiahnuté nasledovné scény:

Krátky zosrih z predchádzajúcej časti.

09:35:33 hod.

Vilo: „Ty kurva!“

Majka: „Prosím? To o čom rozprávaš?“

Vilo: „O tom tvojom doktorkovi Fabiánovi, tak sa volá, nie?“

Majka: „O akom doktorovi?“

Vilo: „Kurvila si sa“

Majka: „To, čo rozprávaš? To máš odkiaľ, kde si to vzal?“

Vilo: „To nech ťa nezaujíma, kurvila si sa, čo? (...) Toto mi vysvetli, prosím ťa!“ Kamila: „Prestaňte! Vypadnite!“

Vilo: „Však už idem, nie?“

Kamila: „Tadiaľto!“

Vilo: „Doma sa ešte porozprávame!“

Nejaký pán príde za Lukášom, že chce kúpiť ojazdené auto. Lukáš mu povie, že sa zaoberajú iba servisom, a nie predajom. Lukáš mu povie, že sa musí poradiť s pánom Pomoranským. Pán sa chce spojiť s pánom Pomoranským. Lukáš mu povie, že on sa s ním dohodne a ozve sa mu. Lukáš sa pýta Petra, či toho divného chlapa pozná. Peter mu odpovie, že ho nikdy nevidel.

Lukáš: „A ty, čo ak je to policajt? Do riti!“

Peter: „Máš plné gate? To je tak, keď človek nemá čisté ruky.“

Majka má na očiach slnečné okuliare. Dá si ich dole. Na oku má modrinu. Vilo ju zbil. Kamila: „Bože môj ... „

Majka: „Vybavil to len takto...“

Kamila: „...to je sviňa“

Majka: „Nadával mi, že som kurva...“

Kamila: „Bože...“

Majka: „... že či to robím len lak alebo či mi za to aj platí.“

Kamila: „To pred deťmi?“

Majka: „Potom ich síce poslal spať, ale dokončil to.“

Pani Tarabová ponúka úplatok doktorovi Juričkovi, pretože chce, aby sa jej narodilo iba dievčatko. Doktor Juriček jej odpovedá, že je to protizákonné. Nahnevaná odchádza.

Kika prišla za doktorkou, ktorá jej povie, že jej mama prekonala hysterický záchvat. Doktorka jej hovorí, že sa musia sústrediť na to, aby jej matka prekonala tú chorobnú závislosť na nej. Ďalej jej vysvetľuje, že jej matka musí absolvovať terapiu a k tomu je potrebná Kikina pomoc. Kika jej povie, že sa od matky ani na krok nepohne. Doktorka jej povie, že to by bola jej najväčšia chyba. Hovorí jej, že sa nesmie podvoliť svojej matke a vzdať sa.

Chlap od Pomoranského príde Lukášovi povedať, že servis sa zatvára.

Lukáš hovorí Petrovi

Lukáš: „teraz ja rozhodujem, či neskončíš pod mostom.“

Peter: „Ktovie, kto kde skončí.“

Lukáš: „Ty nevyskakuj a drž hubu!“

· prerušenie programu 09:47:44 hod.

· sponzorský odkaz Mugotussol

· upútavka na program Búrlivé víno

· zvukovo-obrazový predel

· reklamný a upútavkový blok

· zvukovo-obrazový predel

pokračovanie programu 09:55:31 hod.

Ivan prišiel za Maťom, svojim synom. Už ho nebaví čakať, ako sa Maťo rozhodne s Kamilou, svojou mamou, či pôjdu s ním alebo zostanú doma. Ivan chce, aby ten kruh konečne niekto rozsekol. A podľa neho by to mal byť Maťo. Navrhne mu, aby odišiel s ním na Nový Zéland. Maťo by sa mohol rozhodnúť, a tak by to uľahčil mame. Kamila by potom prišla za nimi. Maťo povie Ivanovi, že nemôže mamu nechať samú. Ivan mu odpovie, že ešte týždeň počká a potom odletí.

Magda, dcéra doktora Slávika, povie svojmu otcovi a Veronike, že sa rozhodli so svojim priateľom spolu žiť a adoptovať si dieťa. Veronika si myslí, že by mali začínať vo svojom, a nie bývať s nimi pod jednu strechou. Ponúkne im jej jednoizbový byt. Doktor Slávik im však navrhne, že on sa s Veronikou môže tam presťahovať a oni môžu bývať u neho.

Doktorka Páleníková stretne Kiku s mamou v nemocnici. Spýta sa Kristíny, či potrebuje pomoc. Kristínina mama povie doktorku Páleníkovej, aby ich nechala na pokoji. Kristína odpovie svojej mame, že pani doktorka jej nič neurobila. Kristínina mama si myslí, že doktorka jej chce Kristínu vziať. Kristína sa vyjadrí, že sa bude naďalej stretávať s Filipom, či sa to mame páči alebo nie.

Traja chlapi prídu za Petrom do servisu. Vyhrážajú sa mu, že ak bude rozprávať sprostosti, nabudúce by to mohlo dopadnúť horšie.

Peter ide za Danielou. Povie jej, že idú po ňom Pomoranského gorily. Daniela mu povie, aby si dával pozor. Povie mu, aby nikomu nič nehovoril. Konečne má byť zodpovedný a nemá sa zaplietať s mafiánmi.

Majka príde za doktorom Fabiánom. Ten uvidí, že má na oku monokel. Povie mu, že jej to urobil Vilo.

Fabián: „On ťa udrel. Prečo?“

Majka: „Vraj som kurva“

Fabián: „On niečo vie o nás?“

Majka: „Neviem, ale veľa nechýbalo a bola by som mu to povedala aj sama. No, keby som nemala chlapcov, tak sa rozvediem.“

Fabián: „Majka, prosím ťa, teraz si podráždená, ale ja by som bol nerád, keby si urobila niečo nerozvážne.“

Majka: „Dano, ja nie som podráždená. Ak by som mala kam odísť, odišla by som od Vilo hneď.“

Fabián jej hovorí, že podľa neho je rozvod posledné štádium.

Majka stretne vo výťahu doktorku Páleníkovú. Majka je znechutená, pretože dúfala, že doktor Fabián sa poteší, keď mu povie, že by sa rozviedla. Doktorka jej povie, že doktor Fabián si žije svoj vlastný život a nie je typ pre vážnejší vzťah.

Majka: „Evi, ja viem, že Dano má veľa chýb. Ja som taká sprostá.“

Doktorka Páleníková: „Nie, nie si sprostá, iba zaľúbená.“

Peter vidí, ako Ivan vchádza do domu, kde býva Kamila. Prišiel povedať Kamile, že zajtra odlieta a znova sa spýtať, ako to bude s nimi ďalej. Zmenil si letenku, pretože takéto naťahovanie ho nebaví. Chce vedieť, či pôjdu s ním alebo ostávajú. Kamila mu povie, že v tejto situácii odísť nemôže. Rozlúči sa s nimi a povie, že mu budú chýbať.

Magda si hľadá svadobné menu. Veronika si naleje koňak a nedopitý pohár postaví pred Magdu na stôl.

· prerušenie programu 10:18:20 hod

· sponzorský odkaz Mugotussol

· zvukovo-obrazový predel

- upútavka na program Doktor
- zvukovo-obrazový predel
- reklamný a upútavkový blok
- zvukovo-obrazový predel

pokračovanie programu 10:25:46 hod.

Natália stretnie v bare doktora Fabiána. Ten ju pozve na varené víno.

Doktor Slávik uvidí na stole koňak. Magda mu povie, že to pila Veronika. Povie svojmu otcovi, že ona nevypila ani kvapku. Otec jej verí.

Natália chce, aby jej doktor Fabián povedal niečo o jej otcovi.

Doktor Gregor leží v posteli s Luciou. Navzájom sa hladkajú. Lucia ho pobožká a povie mu, že nikdy jej nebolo s nikým tak krásne. Začnú sa bozkávať.

Doktor Juríček je v bufete. Zastaví sa pri ňom sestrička Alžbetka. Pozýva ho do kina alebo na kávu. Sestričky pri vedľajšom stole sa chichocú. Doktor Juríček jej povie, aby ho nechala na pokoji.

Kamila hovorí Majke, že Ivan už odletel a že je z neho sklamaná.

Doktor Slávik príde za Veronikou. Pýta sa jej, čo to malo znamenať, že pila koňak pred Magdou a či to robí naschvál. Veronika sa mu ospravedlňuje, že raz nemyslela na Magdu, okolo ktorej sa tu všetko krúti. Doktor Slávik jej povie, že by jej chcel veriť, ale nemôže.

koniec programu 10:41:54 hod.

Odporkyňa ako orgán verejnej správy dohliada na dodržiavanie právnych predpisov upravujúcich vysielanie a retransmisiu a vykonáva štátnu správu v oblasti vysielania a retransmisie v rozsahu vymedzenom zákonom č. 308/2000 Z. z. Jej zákonným poslaním, a teda zároveň povinnosťou, je presadzovať záujmy verejnosti a taktiež ochraňovať záujmy verejnosti pred možným negatívnym vplyvom zvukových či zvukovo-obrazových programov vysielaných v dostupných médiách. Ak pri plnení tejto povinnosti dospeje v záveru, že konaním konkrétneho, pozorovaného subjektu došlo alebo dochádza k porušovaniu zákona, je oprávnený podľa § 64 a nasl. zákona č. 308/2000 Z. z. uložiť sankciu.

Vplyv médií na psychický či duševný vývoj maloletých je súčasnej spoločnosti čoraz silnejší. Charaktery, správanie, ako aj ďalšie smerovanie maloletých divákov či poslucháčov je ovplyvnené a vytvárané spoločnosťou, trendom, ktorým sa uberá. Charakter tej ktorej spoločnosti je častokrát vykresľovaný prostredníctvom seriálov či filmových programov vysielaných v dostupných masmediálnych prostriedkoch. Maloletí predstavujú obzvlášť citlivú a veľmi ľahko ovplyvniteľnú skupinu, na ktorú majú média dosah. Z tohto pohľadu je nevyhnutné, aby vysielateľ dôsledne dodržiaval jednotlivé ustanovenia zákona č. 308/2000 Z. z., ako aj ustanovenia vyhlášky. Nesprávna klasifikácia programu podľa vhodnosti pre jednotlivú vekovú kategóriu môže mať fatálne následky pre vývoj maloletých.

Program Ordinácia v ružovej záhrade odvysielavý v rámci programovej služby TV Markíza v inkriminovanom čase, t. j. dňa 11.12.2014 čase o cca 09:34 hod. obsahuje podľa názoru najvyššieho súdu slová, resp. scény, vyjadrenia, ktoré možno jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností zaradiť pod pojem slovná agresivita, expresívne vyjadrovanie, vulgárne vyjadrovanie, a teda zvukovo-obrazový záznam predmetného programu je nutné klasifikovať ako nevhodný a neprípustný pre vekovú skupinu maloletých do 15 rokov. Navrhovateľka teda konala a postupovala v rozpore s ustanovením § 20 ods. 3 zákona č. 308/2000 Z. z., nakoľko nesprávne uplatnila systém Jednotného označovania, a to v súvislosti

s klasifikáciou programu podľa vekovej vhodnosti.

Navrhovateľka, pokiaľ ide o správne klasifikovanie predmetného programu podľa vekovej vhodnosti, argumentuje tým, že Jednotný systém označovania nedáva jednoznačnú a objektívnu odpoveď o zaradení programu do jednej z možných kategórií a taktiež tvrdí, že hranica medzi jednotlivými kritériami je veľmi tenká.

Najvyšší súd nemôže s týmto názorom navrhovateľky súhlasiť. Vyhláška obsahuje taxatívny výpočet konkrétnych situácií, pojmov, či vyjadrení, ktoré sú nevhodné pre konkrétnu vekovú kategóriu. Skutočnosť, že pojmy ako vulgárne vyjadrovanie, expresívne vyjadrovanie či vulgárny jazyk, nemajú legálnu definíciu, zákonite neznamená, že nie je možné konkrétne slová zaradiť pod uvedenú kategóriu vulgarizmov. Podľa názoru najvyššieho súdu nie je ani tak podstatná existencia legálnej definície uvedených pojmov, ako skôr reálny, negatívny vplyv použitých slov, vyjadrení či scén v programe, na skupinu maloletých divákov. Podľa tohto základného kritéria potom nemôže byť problém zaradiť konkrétny program, podľa v ňom obsiahnutých slov, vyjadrení a scén, do konkrétnej kategórie, podľa vekovej vhodnosti. Každý vysielateľ pozná význam jednotlivých vulgárnych slov použitých v predmetnom programe, a teda už podľa významu týchto slov, ako aj celého kontextu so scénou, v ktorej boli použité, nemôže byť problém zaradiť použité slová pod slovnú agresivitu, vulgárne vyjadrovanie ako aj expresívne vyjadrovanie. Najvyšší súd má za to, že výrazy, ktoré zazneli v predmetnom programe, sú nepochybne hrubými vulgarizmami - kurva (3x), kurviť sa (2x), expresívnymi výrazmi - do riti, sviňa, drž hubu, sprostá (2x), pričom sú v rozhodnutí odporkyne jasne vymedzené a nie je sporné ich rozdelenie do týchto kategórií.

Navrhovateľka namieta, že seriál, ktorého súčasťou je odvysielaný program, má silné morálne posolstvo, jednotlivé scény, resp. vyjadrenia sú zaradené do deja s určitým účelom, a teda tento účel by mal byť pri hodnotení zohľadnený. V tejto súvislosti dáva najvyšší súd navrhovateľke do pozornosti citované ustanovenie § 1 ods. 6, druhú vetu vyhlášky, podľa ktorej sa obsah každej časti seriálu, série alebo cyklu klasifikuje osobitne. Predmetné ustanovenie popiera argument navrhovateľky, že predmetný program mal byť posúdený v kontexte a podľa účelu a morálneho posolstva celého seriálu. Podľa názoru najvyššieho súdu nie je reálne, že maloletý divák do 12 rokov sleduje konkrétny program v kontexte morálneho posolstva celého seriálu.

Tvrdenie navrhovateľky, že osoby staršie ako 12 rokov sú natoľko vyspelé, že im je zrejmé, že agresívne správne prezentované v rámci odvysielaného predmetného programu, nie je obvyklé a spoločensky akceptovateľné, považuje najvyšší súd za účelové a alibistické. Navrhovateľka, ako vysielateľ, sa absolútne nemôže spoliehať na to, že maloletý v konkrétnej vekovej kategórii, si z odvysielaného programu s nevhodným, agresívnym, vulgárnym či expresívnym obsahom, zoberie práve to pozitívne. Takýto postoj nie je správny a ani súladný s právnymi predpismi upravujúcimi ochranu maloletých. Tvrdenia navrhovateľky o vyspelosti maloletých do 12 rokov a o potrebe ich edukácie, možno považovať za subjektívne tvrdenia navrhovateľky, a tieto sú k predmetu správneho konania bezpredmetné. V tejto súvislosti je potrebné poukázať na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Sž/11/2013 zo dňa 21.05.2014, podľa ktorého „vplyv na morálku spoločnosti a jej jednotlivých členov, t. j. aj maloletých majú médiá v čoraz väčšom rozsahu. Práve z tohto dôvodu by však malo byť pre navrhovateľa vlastné, aby vo svojom vysielaní obmedzoval používanie vulgarizmov, neslušných slov a sexuálnych vulgárnych scén, nakoľko tieto sú spôsobilé vyvolať nebezpečenstvo, že práve maloletí si osvoja určitý model správania, bez toho, aby porozumeli a vnímali nevhodnosť tohto ich následného osvojeného konania. Na tejto skutočnosti nemôže nič zmeniť ani konštatovanie navrhovateľa, že väčšina vulgarizmov je v širokej miere používaná v hovorovej reči chránenej vekovej kategórie od 15 do 18 rokov“.

K frekvencii a intenzite výskytu hodnotiacich kritérií v programe najvyšší súd uvádza, že v programe sa niekoľko krát vyskytli vulgarizmy a zároveň najvyšší súd prízvukuje, že čo i len nízka frekvencia použitých vulgarizmov v programe bežne dostupnom maloletému divákovi, môže mať veľmi negatívny vplyv na jeho ďalší vývoj a rast. Navrhovateľ vo svojom opravnom prostriedku namieta, že v rozhodnutí odporkyne absentuje správna úvaha, čo odporkyňa považuje za pomerne nízku, resp. strednú, resp.

vysokú, frekvenciu a čo považuje za miernu, strednú a vysokú intenzitu. Najvyšší súd má za to, že odporkyňa musí každý program hodnotiť jednotlivo a nedá sa vytvoriť určitý vzorec, pri ktorom by bolo možné povedať, po koľkokrát vyslovený expresívny výraz, resp. vulgarizmus patrí do miernej, resp. strednej či vysokej frekvencie či intenzity. Je na správnej úvahe odporkyne, aby jednotlivé hodnotiace kritéria posúdila vo vzájomnej súvislosti s prihliadnutím na relevantné ustanovenia a následne dospela k záveru, ktorý musí odôvodniť. Argument navrhovateľky, že v rozhodnutí absentuje správna úvaha odporkyne, je možno považovať za neopodstatnený, nakoľko odporkyňa tak učinila na strane 12 napadnutého rozhodnutia.

Pokiaľ ide o ochranu maloletých, vyhláška obsahuje podrobnú úpravu označovania zvukových diel, ako aj ich klasifikáciu ako nevhodných a neprístupných pre vekové skupiny maloletých do 18, 15, 12 a 7 rokov. Zákon č. 308/2000 Z. z. ako aj vyššie uvedená vyhláška sú každému dostupné, nakoľko sú uverejnené v Zbierke zákonov a ich ustanovenia sú formulované dostatočne presne a zrozumiteľne. Najvyšší súd opätovne pripomína, že vplyv na morálku spoločnosti a jej jednotlivých členov, t. j. aj maloletých majú médiá v čoraz väčšom rozsahu. Práve z tohto dôvodu by však malo byť pre navrhovateľku vlastné, aby vo svojom vysielaní vylúčila používanie vulgarizmov či neslušných slov, nakoľko tieto sú spôsobilé vyvolať nebezpečenstvo, že práve maloletí si osvoja určitý model správania, bez toho, aby porozumeli a vnímali nevhodnosť tohto ich následného osvojeného konania. Na tejto skutočnosti nemôže nič zmeniť ani konštatovanie navrhovateľky, že sporné scény, resp. vyjadrenia boli v odvysielanom programe použité v nízkej intenzite a frekvencii.

K argumentácii navrhovateľky vo vzťahu k rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. značka 3SŽ/9/2014 zo dňa 24.02.2015 senát uvádza, že v predmetnej veci ide o skutkovo iný prípad - riešil sankciu uloženú za zobrazenie násillia na živých bytostiach, najmä zobrazenie krutej násilnej smrti bez pocitov ľútosti, a preto s danou vecou skutkovo a ani právne (porušenie § 20 ods. 4 zákona č. 308/2000 Z. z.) nesúvisel tak, aby bolo možné závery rozsudku aplikovať aj na danú vec.

Aj keď navrhovateľka vo svojom odvolaní nenamietala obmedzenie ústavou garantovaného práva na slobodu prejavu, najvyšší súd považuje za potrebné vyjadriť sa aj v tejto súvislosti.

Podľa čl. 26 Ústavy Slovenskej republiky sloboda prejavu a právo na informácie sú zaručené. Každý má právo vyjadrovať svoje názory slovom, písmom, tlačou, obrazom alebo iným spôsobom, ako aj slobodne vyhľadávať, prijímať a rozširovať idey a informácie bez ohľadu na hranice štátu. Podnikanie v odbore rozhlasu a televízie sa môže viazať na povolenie štátu. Podmienky ustanoví zákon. Cenzúra sa zakazuje. Slobodu prejavu a právo vyhľadávať a šíriť informácie možno obmedziť zákonom, ak ide o opatrenia v demokratickej spoločnosti nevyhnutné na ochranu práv a slobôd iných, bezpečnosť štátu, verejného poriadku, ochranu verejného zdravia a mravnosti.

Ústava Slovenskej republiky v citovanom čl. 26 garantuje slobodu prejavu, avšak toto právo nie je garantované absolútne. Článok 26 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky obsahuje podmienky obmedzenia pre slobodu prejavu.

V niektorých situáciách však musí sloboda prejavu ustúpiť. Limitujúce klauzuly v čl. 26 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 10 ods. 2 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd explicitne uvádzajú dôvody obmedzenia slobody prejavu, pričom ide o obmedzenia, ktoré musia zodpovedať vždy demokratickému charakteru spoločnosti ("opatrenia v demokratickej spoločnosti nevyhnutné").

Rozhodnutie súdu v takomto prípade musí vychádzať zo zásady proporcionality, byť vyvážené a do práva na slobodu prejavu zasahovať, len ak je to nevyhnutné. Čl. 26 ods. 4 Ústavy a čl. 10 ods. 2 Dohovoru explicitne uvádzajú dôvody obmedzenia slobody prejavu, pričom ide o obmedzenia, ktoré musia zodpovedať vždy demokratickému charakteru spoločnosti („opatrenia v demokratickej spoločnosti nevyhnutné“). Dôvodom takéhoto obmedzenia môže byť aj „ochrana práv a slobôd iných“.

Najvyšší súd konštatuje, že právo na slobodu prejavu bolo obmedzené na základe zákona č. 308/2000 Z. z., ktorý zakotvuje potrebu ochrany maloletého diváka pred obsahom, ktorý by mohol mať negatívny vplyv na jeho osobnostný vývin, čím sa naplňa požiadavka legality a legitimacy. Pri posúdení kritéria proporcionality je potrebné brať ohľad na cieľ uvedený v čl. 26 ods. 4 Ústavy, čo je ochrana mravnosti a to takým vhodným opatrením, aby došlo k naplneniu uvedeného cieľa. Sankcionovanie navrhovateľky zo strany odporkyne za porušenie jej povinnosti uvedenej v § 20 ods. 3 zákona č. 308/2000 Z. z. odvysielaním predmetného programu, ktorý obsahoval vulgárne slová, ktoré boli náležité zistené a ktoré vyplývajú z riadne zisteného skutočného stavu je možné hodnotiť a sa javí tak, že uvedené kritérium proporcionality naplňa.

Navrhovateľka v neposlednom rade namieta výšku uloženej pokuty a má za to, že odporkyňa nedostatočne zistila skutkový stav. Najvyšší súd sa nestotožňuje s námietkami navrhovateľky, pretože odporkyňa sa v napadnutom rozhodnutí vyčerpávajúcim spôsobom venovala odôvodneniu výšky uloženej pokuty. Odporkyňa uviedla a aj podrobnejšie rozpisala všetky okolnosti, ktoré brala do úvahy pri určení výšky pokuty. Odporkyňa taktiež poukázala na skutočnosť, že navrhovateľke bola opakovane uložená pokuta za porušenie ustanovenia § 20 zákona č. 308/2000 Z. z., ktorý upravuje práve ochranu maloletých. S poukazom nie len na opakujúce sa porušovanie povinností uložených zákonom č. 308/2000 Z. z., ale aj s poukazom na závažnosť konania navrhovateľky, keďže jej konaním sú ohrozené práve záujmy maloletých, považuje najvyšší súd uloženú pokutu (v dolnej hranici zákonom stanoveného rozsahu od 663 € do 66 387 €) za primeranú. Odporkyňa v súvislosti s uložením pokuty dostatočne zistila skutkový stav a taktiež dostatočne a pomerne vyčerpávajúco odôvodnila výšku uloženej pokuty.

Najvyšší súd záverom konštatuje, že navrhovateľka sa svojím konaním nesporne dopustila porušenia ustanovenia § 20 ods. 3 zákona č. 308/2000 Z. z., keď program obsahujúci vulgárne slová, slovnú agresivitu kategorizovala podľa vekovej vhodnosti ako program nevhodný pre vekovú skupinu maloletých do 12 rokov. Podľa vyhlášky je však vylúčené, aby program obsahujúci vulgarizmy a násilie bol zatriedený do kategórie programov nevhodných pre maloletých do 12 rokov. Navrhovateľka vo svojom odvolaní neuviedla jediný relevantný dôvod, ktorý by vyvrátil porušenie povinnosti stanovenej v § 20 ods. 3 zákona č. 308/2000 Z. z. Argumenty a tvrdenia navrhovateľky sú účelové a nepodložené relevantnými predpismi, či ustálenou súdnou praxou, a teda najvyšší súd sa s nimi nemôže stotožniť.

Keďže v rozsahu navrhovateľkou vymedzených dôvodov nebolo zistené pochybenie pri aplikovaní relevantných zákonných ustanovení odporkyňou, najvyšší súd s poukazom na vyššie uvedené, napadnuté rozhodnutie Rady č. RP/32/2015 zo dňa 09.06.2015 podľa §250q ods. 2 O.s.p. potvrdil.

O uložení povinnosti zaplatiť súdny poplatok rozhodol najvyšší súd podľa § 2 ods. 4 veta druhá a § 5 ods. 1 písm. h/ zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov a položky č. 10 písm. g/ Sadzobníka súdnych poplatkov ako prílohy k uvedenému zákonu v znení účinnom od 1. októbra 2012, podľa ktorého je navrhovateľka povinná zaplatiť na účet súdu súdny poplatok v sume 500 € za konanie, keďže vo veci nemala úspech. Účet najvyššieho súdu je vedený v K. pod č. XXX XXX XXXX/XXXX.

O náhrade trov konania najvyšší súd rozhodol podľa § 250k ods. 1 O.s.p. v spojení s § 250l ods. 2 O.s.p. tak, že navrhovateľke náhradu trov konania nepriznal, keďže v konaní nemala úspech.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.